

НАЧАЛО НА СРЪБИИ.

Въ това время, като Руссо-Българска-та война раздираше вътрешности-ты на Българии, Чеславъ, който побѣгна отъ Прѣславскый Дворъ, подвигна бунтъ въ Сръбии и Кроации. Възмущеніе-то на два-та тия народа за свободж-тж, при бурны-ты обстоятелства на Българии, имаше желаемый успѣхъ. Въ Константинополь врагове-ти на Царя тайно подкрѣпяхъ това възмущеніе. Освянь това възмутители-ти найдохъ за себе си ягжъ помощь у Унгаре-ти и Руссы-ты, които наскоро ся бяхъ поселили въ Сѣвернж Унгарии.

Начало-то на това възстаніе въ западны-ты области на Българскж-тж Држжявж направи, както знаемъ, второй искатель на Българскж-тж коронж, второй братъ на Петра I, Михаилъ Владимировичъ. Скоря-та негова смръть, срѣдъ успѣхы-ты на оржжіе-то му, не прѣсѣче военно-то движеніе на племена-та, които той възбуди; зачто-то мѣсто-то на Михаила зафана Сръбинъ-тж Чеславъ.

Въ това время като ся продлжяваше война-та около Черно море, бой планж на цѣло-то западно пространство на Българско-то Господарство, отъ Унгарии дору до Тессалии, и проникнж до южны-ты брѣгове на Моремж; читатель-тж нека смисли горѣрѣченый бунтъ на Славяне-ты Езеряне и Миленци.

Като ся плѣни Іоаннъ Владимировичъ (943), и като България заключи миръ съ Россіи, видящеса, че придобнъ въсколко силж Българско-то Правителство за да може да изгаси пламака и въ Унгарии, Сръбии, Кроации, Албании, и чясть въ Македонии и Тессалии. На това Царь-тж можаше да ся надѣе и отъ помощь-тж на Императора Романа; нъ, за нешастіе, ново събитіе му причини прѣпятствіе на това.

Възненіе-то между Императорскы-ты партіи още не биаше ся свършило; въ истж-тж години, кога ся заключи миръ съ